जीवनास्त्र ते धन्या हरिदासास्त्र भारते। पद् पद्धवमध्य प्राप्नवन्ति फलं ध्रवं॥ ८३॥ नहि तेषां पराभृताः पुगयवन्तो जगच्य। तषाच्च पाद्रजसा तीथं पूतं तथा धरा॥ ८४॥ नेषाञ्च दश्नं स्पशं वाञ्छन्ति मुनयः सुराः। पुरुषाणां सहस्वच पूतं तज्जन्ममानतः॥ ८५॥ द्रत्यका जगतां धाता तच तृष्णीं बभव सः। ऋाश्वयं मिनिरे श्रत्वा देवाश्व मनयस्तथा॥ ८६॥ एतस्मिन्नतरे तच विद्याधर्यः समागताः। गन्धव्यश्वापि विविधा "नन्तुः किन्तरा जगः॥ ८७॥ रस्रोव्धेशो घृताची च सेनका च तिलोत्तमा। स्थामखी पूर्णचित्ती मोहनी किलका तथा॥ ८८॥ चम्पावती चन्द्रमुखी पद्मा पद्मसुखीति च। एतास्वान्यास्व 12 बह्वास्व प्रवृत्तसस्य र्योवनाः ॥ ८६॥ वहिन्तम्बश्रोगीकास्तनभारः समानताः। ईषद्वास्याः प्रसन्तास्याः कामात्तिश्व समाययः॥ १०॥ 13वेद्द्या मृत्तिमन्तय वेदायत्वार् एव च। बाह्मगा भिक्षवः सिद्धा यतयो ब्रह्मचारिगाः॥ ११॥ समाययुक्तथा मन्दा देवज्ञाः स्त्तिपाठकाः। लच्यी सरस्वती दुर्गा साविची रोहिग्गी रतिः॥ १२॥

¹¹ नत्तवास नटोतालाः R.

¹² बह्वः T. M.

¹³ वेदाङ्गा इति R. M.